

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate
Libri Septem**

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Minime decere uirum ad menstruatam uxorem accedere, aut puerperio
decubantem cap. viii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

DE PUDICITIA MATRIMONII

hoc loco reticendum. Si causa, inquit, procreandorum filiorum dicitur uxor, non multum tempus uidetur concedi ad ipsius usum, quia dies festi, et dies processionis, et ipsa conceptus, partusq; ratio, iuxta legē cessare usum carnis his debere temporibus demonstrant. Hæc ille. Quid si uir senex fuerit, & mulier anus turpe est sane scire eos amplius coniugio, & uacare libidini: quos detinet uel fouere senectam uel spiritualibus studiis inherere, carnis uoluptate omnino reiecta.

Minime decere uirum ad menstruatam uxorem accedere, uel puerperio decubans tem. Cap. VIII.

CAUENDUM INSUPER MARITIS EST, UEL IN PRIMIS, NE ULO PACTO UXOREM MENSTRUO PROFLUIO LABORANTEM, ALIIS UEL MALE AFFECTAM MORBIS ADEANT: NE FOETE PRÆTERQUAM Q; SORDIDISSIMUM, ATQUE INHUMANUM ET CONCEPTI ETIAM EO TEMPORE FŒTUS UITIO CORRUPTI SANGUINIS & IPSI MALE AFFICIENTUR, & LEPRAM, FŒDAM UT SCABIENT CONTRAHANT, ALLATURAM PARÉTIBUS MULTAS MOLESTIAS, & MAGNA, ATQUE LONGA FASTIDIA. HINC EST ENIM UT ÆDI PLÄRUNGI UIDEAMUS PARTUS UARIIS & INUSITATIS MORBIS OBNOXIOS: CŒCOS, MUTILOS, CLAUDOS ALIAVE QUAPIAM DEFORMITATE EX IPSOS STATIM PARTU NOTABILES. ID AUTEM ADEO ABOMINABILE OLIM IN UETERI TESTAMENTO FUisse COMPERIMUS, UT ETIAM MOSES LEGE CAUERIT, NE QUIS PRORSUS CUM MULIERE FIANCUM MENSTRUUM PATIENTE MISCRETERET ALIOQUI AMBO INTERFICERENTUR. ET SIMILITER PURGATIONI POST PARTUM PARTITIONE EODÉ AUCTORE PRÆSCRIPTI SUNT DIES, QUIBUS AD UXOREM NEMINI LICITUM ESSET ACCEDERE. INDECORUM EST, N. ALIQUE INDIGNUM HONESTO UIRO, NEC ABEST CREDO A MAGNO FLAGITIO, PER HÆC TEMPORA TAM MALE AFFECTIS UXORIBUS CÖMISCERI, ATQ; EAS FŒDE ANTEQ; INUNDATIOILLA, PFLUUII SANQUINIS EFFLUAT UENEREO OPERE ATTRECTARE. SED ETIÀ SI GERAL

Leuit. 20.
Abidé. 12.

uxor utero (nisi fornicationis metus aliter suadeat) pudicos cōiuges sese à concubitu continere par est: sicut legitur de Zenobia Persarū regina Odenati regis uxore, q̄ tate fuit continentiae, ut nunq̄ nisi tentatis cōceptionibus admiserit virū. Nā hæc quū semel cōcubuisse expeditis mēsibus continebat, si forte grauida foret, ut si minus tursum quærēdis liberis opam daret. Fuit hæc una omniū fœminarū sane animo, & fortitudine plusq̄ virili, et ad arma potius, q̄ ad colū, aut fusum genita: ut q̄dā eo ut Aurelianus Augustus de ea multo labore in pīlio susperata, non erubuit Rōmā agere tanq̄ de potentissimo rege triumphum. Cæterū non est hæc in ea tanta contingenū à fœminis in exemplum trahenda, sicut nec in præliis. Id tamē virorū potius officiū esse putare, q̄ fœminarum: attamen nō præstandum, nisi ex consensu mutuo, et quatenus ita res poscat, et uxor nō queratur. In his ius est mutuū, & ppter imbecilitatem utriusq; sexus, nō minus hic præsto esse debet obsequium viri, q̄ fœminæ ne quid interim matrimonialis pudicitia detrimenti patiatur. Nulla ergo lex præscribitur cuiquam in ea re, quo nam uxor non habet potestatem sui corporis (ut docet Apostolus) sed vir, et similiter nec vir non habet ius sui corporis, sed uxor. Quamobrem sit honorabile cōnubium i omnibus, & torus immaculatus, amotis inde pcul abominandis libidinibus in q̄bus (ut diximus) nec uxor marito, nec maritus uxori ulla obsequii lege tenetur. Ad monere hæc superfluum uideri potuisset, si pudicis, & honestis tantum coniugibus scriberemus, & non potius fœdis, & adulteris, ut corrigantur, quibus nihil tam nefarium est, quod uitandum putent, nihilq; tam abominabile, quod horreant: modo suam nefariam, furiosamq; libidinem expleant.

Quam sobrii esse debeant, qui liberis procreandis
dant operam.

Cap. IX.

EE ii